

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА
като разгледа докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20236000600008 по описа за 2023
година

образувано по жалба на подсъдимия сержант С. Д. В. срещу присъда №
1/11.01.2023 г. по нохд № 136/2022 г. по описа на Военен съд – гр. София.

С обжалваната присъда подсъдимият мл. сержант С. Д. В. – курсант от
..... гр. Д.М. е признат за виновен в това, че на 22.04.2022 г. в гр. П., в
„Изнесен комплекс за .....“ към ....., гр. Д.М., в качеството му на длъжностно
лице – помощник – дежурен по противопожарен наряд, възползвал се от
служебното си положение и чрез използване на МПС - л.а. ... с рег № .....,
противозаконно отнел чужда движима вещ – 1 брой интериорна врата „А.“ на
стойност 220.00 лв. от владението на „Нитов Н.И.“ ... без негово съгласие и с
намерение противозаконно да я присвои, като вещта била върната преди
приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд, поради
което и на основание чл. 197, т. 3, вр. чл 195, ал. 1, т.4 и т.6, вр. т. 194, ал. 1 от
НК и чл. 54 от НК е осъден на 1 /една/ година лишаване от свобода.

На основание чл. 66, ал.1 от НК изпълнението на наложеното наказание
е отложено за срок от 3 ... години.

Съдът се е произнесъл по направените разноси по делото.

В жалбата и в допълнението към нея се твърди, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна. Съдебният състав е игнорирал показанията на доведения в съдебно заседание свидетел. Сочи се, че при извършване на деянието инкриминираната вещ не е изнесена от обекта с автомобила на подсъдимия, а той е бил даден за кратко ползване на свидетелката М.К.. Това означава, че се оборва тезата на обвинението за наличие на квалифицираното обстоятелство по т. 4 на ал. 1 на чл. 195 от НК. Твърди се, че подсъдимият не притежава качеството на длъжностно лице, поради което не е налице и квалифицирания признак по т. 6 на ал. 1 на чл. 195 от НК. Посочени са аргументи в тази насока. В заключение се иска подсъдимия В. да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение и да му бъде наложена глоба при условията на чл. 78а от НК.

В съдебно заседание на 19 април 2023 г. защитникът на подсъдимия адв. Д. от АК - П. поддържа въззивната жалба и допълнението към нея. Исква преквалификация на деянието, като отпаднат двата квалифициращи признака по т. 4 и т. 6 на ал. 1 на чл. 195 от НК и на това основание на неговия подзащитен да бъде наложено административно наказание глоба съгласно разпоредбата на чл. 78а от НК, тъй като случая е маловажен с оглед размера на предмета на престъплението.

Подсъдимият поддържа защитника си.

В съдебно заседание прокурорът изтъква, че обжалваната присъда е законосъобразна, обоснована и правилна и следва да се потвърди, а подадената жалба като неоснователна да се остави без уважение. Изтъква, че по делото няма допуснати нарушения на процесуалните правила. Сочи, че са налице и двата квалифициращи елемента по чл. 195, ал. 1, т. 4 и 6 от НК. Позицията се на мотивите на първоинстанционният съд в тази насока. В заключение се посочва, че при тази квалификация случаят не може да се приложи разпоредбата на чл. 78а от НК, тъй като предвидените наказания не позволяват това.

Военно-апелативният съд, като прецени всички събрани по досъдебното производство и пред първоинстанционния съд доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, установи

следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимно лице (подсъдимият чрез своя защитник) и е процесуално допустима.

Първоинстанционния съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно заповед № ...../21.04.2022 г. на началника на ..... – гр. Д.М., курсант-младши сержант С. В. и мл. серж. Д.Я. били назначени за дежурни по противопожарен наряд на територията на бившето ОУ „М.Д.“ – гр. П.. Това училище било предадено на .....-Д.М. и представлявало „Изнесен комплекс за ....“ към същото висше военно училище. Подсъдимият В. бил назначен като „Помощник-дежурен по противопожарен наряд, а свидетелката Я.- за дежурен. Дежурството започнало в 08.00 ч. на 22.04.2022 г. и продължило до 08.00 ч. на 23.04.2022 г. По това време в бившето училище „М.Д.“ се изпълнявали строително – ремонтни дейности от фирмата на свидетеля Д.М.. Дежурството протичало като Я. и С.ов правели обиколки на територията на „Изнесен комплекс за ....“ - бившето училище „М.Д.“, което в момента се ремонтирало. При обиколките си подсъдимия В. забелязал в едно от помещенията опаковани интериорни врати тип „А.“. Тези врати били собственост на фирма „Н. Н.И.“ ... и следвало да бъдат монтирани в помещенията на комплекса. Подсъдимият В. решил да открадне една от вратите. Взел една от опакованите интериорни врати и я занесъл до автомобил марка „...“, модел „А ...“ с рег. № ..... Автомобилът бил собственост на бабата на подсъдимия – С. Д.а Т., а подсъдимият го управлявал с пълномощно. С този автомобил В. пристигнал за наряда си и го паркирал в двора на изнесения комплекс за ..... С посочения автомобил, около 20.09 ч., на 22.04.22г., В. откарал интериорната врата извън комплекса и се върнал обратно към 20.44 ч. същата вечер, като отново вкарал и паркирал автомобила в двора на комплекса.

На 25.04.2022 г. свидетелят Д.М. – управител на дружество „Н. Н.И.“ ..., пристигнал към 09.00 ч. на територията на комплекса. Забелязал интериорна врата оставена на двора, където не ☐ било мястото. Попитал пристигналите по-рано негови работници защо вратата се намира там, но не получил отговор. Това породило съмнение в него и свидетелят решил да преброи

доставените и складирани на обекта интериорни врати. При проверката Н. установил, че липсва една от вратите. След това забелязал, че срещу входа на обекта в частен дом имало монтирани камери за видео наблюдение. Помолил собственика на имота да му предостави видео записите. След преглед на записите видял, че военнослужещ напуска обекта на 22.04.2022 г. вечерта. Това навело свидетеля на мисълта, че липсата на една интериорна врата тип „А.“ на стойност 220 лв. се дължи вероятно на кражба от наблюдавания на кадрите военнослужещ. Н. уведомил ръководството на военното училище и подал писмен сигнал за липсата на вратата. В регионална служба „Военна полиция“ била образувана проверка. В хода на проверката Н. предоставил компакт диск, съдържащ видео записи от камерите срещу комплекса.

На 03.05.2022 г. Н. се намирал в двора на комплекса. При него спрял лек автомобил ... с рег № № ....., управляван от подсъдимия В.. Последният му се представил и заявил, че той бил извършил кражбата на интериорната врата от комплекса, изразил съжаление за стореното и върнал фабрично опакованата врата на Н.. По този начин В. възстановил на „Н. Н.И.“ ... откраднатата вещ.

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че с описаното деяние подсъдимият мл. сержант С. Д. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на чл. 197, т. 3, вр. чл 195, ал. 1, т.4 и т.6, вр. т. 194, ал. 1 от НК, тъй като на 22.04.2022 г. в гр. П., в „Изнесен комплекс за .....“ към ....., гр. Д.М., в качеството му на длъжностно лице – помощник – дежурен по противопожарен наряд, възползвал се от служебното си положение и чрез използване на МПС - л.а. ... с рег № ....., противозаконно отнел чужда движима вещ – 1 брой интериорна врата „А.“ на стойност 220.00 лв. от владението на „Нитов Н.И.“ ... без негово съгласие и с намерение противозаконно да я присвои, като вещта била върната преди приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд.

За да стигне до този извод основният съд е обсъдил и се е позовал частично на обясненията на подсъдимия С. В., дадени в с.з. на 11.01.2023 г. – л. 62 гръб - л. 63 н.д., на показанията на свидетелите Д. Н. - л.60 гръб н.д., полк. А.К.-л. 61 гръб н.д.; м-р Д. П. - л. 61 гръб - л. 62 н.д. и мл. серж. Д.Я. - л. 62 н.д., на видео-техническата експертиза на л. 43-55 от д.п. и разпита на експерта в с.з. на л.62 гръб н.д. и писмените доказателства по досъдебното

производство, както следва:

Том единствен: л. 9 – докладна записка; л. 12 – докладна записка; л. 13 – сигнал от Д.М. Н.; л. 14 – обяснение от Д.М. Н.; л. 15 – 16 – договор; л. 17 – стокова разписка; л. 18 – проформа фактура; л. 19 – 20 - фактури оригинал; л. 23- протокол за доброволно предаване; л. 24 – писмо; л. 25 – докладна записка; л. 55 – диск; л. 58 – 59 – служебна промяна на регистрацията на МПС; л. 61 – служебна характеристика на мл. сержант С. Д. В.; л. 62 – отчетен картон за награди, поощрения и наказания на мл. сержант С. Д. В.; л. 64 – писмо; л. 67 – справка за съдимост на С. Д. В..

Първоинстанционният съд не е кредитирал обясненията на подсъдимия В. в частта им, че е извършил кражбата без използване на МПС както и показанията на свидетелката мл. серж. М.К., разпитана в съдебно заседание от 11.01.2023 г. за това, че е ползвала автомобила, управляван от подсъдимия вечерта на 22.04.2022 г., когато е извършено деянието от него.

Въззивната инстанция приема фактическата обстановка, която първоинстанционният съд е приел, с изключение на начина на извършване на кражбата (първата инстанция е приела, че е използвано МПС от подсъдимия за извършването и). По отношение на обвинението по т. 4 на ал. 1 на чл. 195 от НК въззивният съд приема нови фактически положения, с оглед разпоредбата на чл. 316 от НПК, а именно, че за извършване на кражбата на вратата подсъдимият не е използвал МПС – лек автомобил „...“, с рег. № ....., а я е изнесъл през прозореца на стая в охранявания обект, след което я е прехвърлил през оградата на училището (обекта) и я замаскирал на пътека в Скобелевия парк, където я е оставил. Това е така, поради следните аргументи:

След задълбочен и внимателен анализ на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства настоящият състав намира за недоказано по безспорен, категоричен и несъмнен начин използването от подсъдимия на МПС – лек автомобил „...“, с рег. № ..... (собственост на баба му С. Т. - л.58-59 досъдебното производство) на 22.04.2022 г. вечерта, при извършването на кражбата на 1 бр. интериорна врата „А.“ от владението на фирма „Н. Н.И.“ ... в гр. П., по време на дежурството си в изнесенния комплекс за ..... – в гр. П., в сградата на основно училище „М.Д.“, който обект е към ..... гр. Д.М.. Това е така, тъй като нищо не опровергава обясненията на подсъдимия, дадени в

съдебно заседание на 11.01.2023 г. пред основния съд, където той сочи, че е дал посочения по-горе автомобил за ползване на свидетелката мл. серж. М.К. около 20:00 часа вечерта, която от своя страна му върнала колата след около 50 минути. Подсъдимият е категоричен, че не е изнасял с автомобила си инкриминираната врата „А.“, а сочи, че я е изнесъл на ръце извън оградата на обекта, където я замаскирал на пътечка в парка, по която никой не минава. Впоследствие, когато се разбрало за кражбата, взел решение да я върне, което сторил на 03.05.2022 г., когато с автомобила, който управлявал, върнал откраднатата врата на представляващия фирмата Д. Н. – свидетел по делото. Обясненията на подсъдимия се потвърждават от показанията на свидетелката М.К. и настоящият съд ги кредитира изцяло. Въззивната инстанция съобрази в тази насока и заключението на видео-техническата експертиза по делото (л. 42-57 от досъдебното производство), където изрично е посочено, че има движение на лек автомобил, който напуска двора на сградата на обекта – училище „М.Д.“ в гр. П. в 20:09 часа на 22.04.2022 г. и се връща на същото място на същата дата в 20:44 часа. Тази експертиза е изготвена на база видеозапис от ул. „...“ в гр. П., където видеокамера на частен дом наблюдава строителния обект -бившето училище „М.Д.“, като записите са приобщени към досъдебното производство чрез DVD SONY (л. 55 от досъдебното производство). Никъде в записите на диска и в заключението на експертизата и изнесените снимки в нея не се вижда подсъдимият да изнася инкриминираната вещ (интериорната врата) и да я товари на автомобила си „...“, с рег. № ....., още повече тя да стърчи от багажника му. Това се вижда много ясно на приложените снимки в експертизата. Фактът, че връща на собственика откраднатата врата, използвайки автомобила си, не означава, че кражбата е извършена чрез използването на това МПС и няма доказателства по делото в тази насока. Въззивният съд съобрази, че обясненията на подсъдимия от досъдебното производство не могат да бъдат използвани (четени), тъй като те не са дадени пред съдия/съдебен състав, нито в присъствието на защитник. Свидетелката К. също потвърждава тезата на подсъдимия в тази насока, че е ползвала за около 50 минути автомобила на мл. серж. С. В., за да си свърши своя работа. Именно в този отрязък от време между 20:09 часа и 20:44 часа подсъдимият сочи, че е извършил кражбата на вратата и след това е излязъл извън обекта, за да вземе колата си от свидетелката К. и да я паркира отново в двора на училището. Нито един от

разпитаните свидетели: Д. Н., майор Д. П., мл. серж. Д.Я. и полк. А.К. не сочи в показанията си да е видял, респективно подсъдимият да им е казал, че е извършил кражбата на вратата, използвайки автомобила си. Ето защо въззивната инстанция счита, че подсъдимият следва да бъде признат за невинен да е извършил деянието чрез използване на МПС – лек автомобил „...“, с рег. № ..... и съответно оправдан по обвинението в тази му част – т. 4 на ал. 1 на чл. 195 от НК.

От друга страна въззивната инстанция съобрази, че стойността на отнетата вещ – интериорна врата „А.“ на стойност 220 лева с ДДС, е ... пъти по-малка от размера на минималната работна заплата за страната към момента на деянието /710 лв/, тоест налице е незначителност на вредните последици. Подсъдимият е с отлични характеристични данни, няма наложени наказания, прави пълни самопризнания и е възстановил щетата, което сочи, че се касае за маловажен случай, с оглед разпоредбата на чл. 197, т.2 предл. 2 вр. чл. 195, ал. 4 от НК, във връзка с чл. 93, т. 9 от НК. Изложеното налага подсъдимият да бъде признат за невинен и по повдигнатото му обвинение в частта, в която е прието, че случая не е маловажен, като той бъде оправдан и по обвинението в тази му част.

С оглед изложеното въззивната инстанция счита, че за тези две обстоятелства първоинстанционния съдебен акт следва да бъде изменен.

Военно-апелативният съд счита, че останалата фактическа обстановка, приета от първоинстанционния съд е правилна и е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. За тази фактическа обстановка по делото са събрани необходимите доказателства, които са дали възможност на съда правилно да оформи вътрешното си убеждение, което е отразено в мотивите. Те от своя страна са обосновани, изчерпателни и кореспондиращи с приетата фактическа обстановка и формалната логика. Изготвени са съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК и в тях съдът по убедителен начин е отговорил на въпросите по чл. 301, ал. 1 от НПК. Мотивите са аналитични и позволяват на страните и на въззивната инстанция да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият В. е извършил кражбата на интериорната врата. Този факт не се оспорва нито от

подсъдимия (който прави самопризнания), нито от защитника му. Налице са доказателствата за доставката на интериорните врати „А.“ на обекта, охраняван от подсъдимия и свидетелката Я.. Това е видно от приложената на досъдебното производство стокова разписка – л. 17 и фактури – л. 18–л. 20. Безспорно инкриминираната вещ е възстановена преди приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 197 от НК от съда. Свидетелят Н. описва в показанията си пред първоинстанционния съд как това е станало на 03.05.2022 г. – лично подсъдимият му е върнал откраднатата врата, докарвайки я пред строителния обект – бивше училище „М.Д.“ в гр. П..

Въззивната инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд, че е налице квалификацията по чл. 195, ал. 1, т. 6 от НК – кражбата е извършена от длъжностно лице, което се е възползвало от служебното си положение. Безспорно подсъдимият В. е бил назначен като помощник дежурен по противопожарен наряд в изнесенния комплекс за ..... (бившето училище „М.Д.“ в гр. П.). Това е видно от официалното писмо на ..... гр. Д.М., където този факт е посочен, като подсъдимият е бил дежурен за времето от 08:00 часа на 22.04.2022 г. до 08:00 часа на 23.04.2022 г. Назначен е за дежурен със Заповед № ...../21.04.2022 г. на началника на висшето учебно заведение (л. 64 от досъдебното производство). Безспорно той е длъжностно лице, с оглед разпоредбата на чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК, тъй като му е възложено да изпълнява постоянно със заплата служба в държавно учреждение – като курсант младши сержант във ..... гр. Д.М., като в настоящия случай е бил и помощник-дежурен, назначен в наряд за охрана на строителния обект заедно със свидетелката мл. серж. Я.. Именно в това си качество на длъжностно лице подсъдимият е имал достъп в комплекса, от което се е възползвал, за да открадне интериорната врата. В тази връзка въззивната инстанция не приема доводите на защитата на подсъдимия, че не е налице в случая квалифициращото обстоятелства „длъжностно лице“ по чл. 195, ал. 1, т. 6 от НК по отношение на подсъдимия В.. Изнесените доводи за това кога лекарите не са длъжностни лица са несъотнесими в настоящия случай.

По изложените съображения Военно-апелативният съд намира, че присъдата на първоинстанционния съд в останалата си част следва да бъде потвърдена. Изложените по-горе доводи за това, че подсъдимият следва да бъде признат за невинен да е извършил деянието чрез използване на МПС и

че случая е маловажен налагат изменение в квалификацията на деянието, а именно тя следва да е по чл. 197 т. 2 предл. 2 във връзка с чл.195 ал. 4 във връзка с ал. 1 т. 6 от НК. При тази нова квалификация наказанието следва да бъде определено с оглед разпоредбата на чл. 78а от НК като подсъдимият следва да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание глоба. Тази квалификация на деянието предвижда наказание пробация или глоба от 100 до 300 лева (чл. 197, т. 2 предл. 2 и др. от НК). Подсъдимият не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на този раздел и причинените от престъплението имуществени вреди са възстановени.

Изхождайки от добрите характеристични данни на подсъдимия, чистото му съдебно минало, липсата на наложени наказания, възстановяването на щетата и проявеното разкаяние, въззивната инстанция счита, че следва да определи на същия административно наказание „Глоба“ под средния размер от предвиденото в закона, а именно в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Законосъобразно и с оглед разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК основният съд е постановил подсъдимият да заплати направените по делото съдебно-деловодни разноски, като е определил правилно техния размер.

При извършената служебна проверка настоящата инстанция намери, че при разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на правата на страните по делото и че липсват основания за отменяне или изменение на присъдата.

По изложените съображения и на основание чл. 337, ал. 1, т. 4 и чл. 338 от НПК, Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 1/11.01.2023 г. по нохд № 136/2022 г. по описа на Военен съд – гр. София, като ПРИЗНАВА подсъдимия сержант С. Д. В., курсант от ..... за ВИНОВЕН в това, че като младши сержант на 22.04.2022 г. в гр. П., в изнесен комплекс за ..... към ..... гр. Д.М., в качеството си на длъжностно лице – помощник дежурен по противопожарен наряд,

възползвайки се от служебното си положение противозаконно отнел чужда движима вещ – 1 (един) брой интериорна врата „А.“ на стойност 220 (двеста и двадесет) лева от владението на фирма „Н. Н.И.“ ... без негово съгласие, с намерение противозаконно да я присвои, като откраднатата вещ е върната преди приключване на съдебно следствие в първоинстанционния съд и случаят е маловажен-ПРЕСТЪПЛЕНИЕ по чл. 197 т. 2 предл. 2, във връзка с чл.195 ал.4 във връзка с ал. 1, т. 6 от НК. На основание чл. 78а от НК ГО ОСВОБОЖДАВА от наказателна отговорност и му НАЛАГА административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ПРИЗНАВА подсъдимия за НЕВИНЕН да е извършил деянието чрез използване на МПС - л.а. ..., с рег. № ..... и за това, че случаят не е маловажен и го ОПРАВДАВА по обвинението в тази му част.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____